

Официалното съобщение на Софийска Митрополия

Престави се в Господа ставрофорен иконом Кръстан Вукашинов

На 5 юни вечерта, след кратко боледуване, на 85-годишна възраст се престави в Господа ставрофорен иконом Кръстан Александров Вукашинов – дългогодишен свещенослужител, епархийски съветник при Софийската св. митрополия, председател на столичните храмове „Св. Николай Софийски“ и „Св. Неделя“, дългогодишен енорийски свещеник, представител на БПЦ в САЩ и Канада, гр. Торонто, изявен проповедник, изкусен църковен и фолклорен изпълнител. В своето близо 60-годишно пастирско служение отец Кръстан се стареше ревностно и достойно да служи на Бога и народа. За скъпия покойник можем да отнесем думите на св. апостол: „С добрия подвиг се подвизах, пътя свърших, вярата опазих; прочее очаква ме венецът на правдата, който ще ми даде в оня ден Господ, Праведният Съдия!“ (2 Тим. 4:7-8). Бог да го прости! Вечна и блажена да бъде неговата светла памет! Опелото ще се извърши на 8 юни 2020 г. (понеделник) от 13.00 ч. в столичния катедрален храм „Св. Неделя“. Поклонението в с. Железница ще бъде в местния храм „Успение Богородично“ от 15.00 ч.

Ставрофорен иконом Кръстан Александров Вукашинов е роден на 1 август 1934 г. в с. Железница, обл. София в семейството на Александър и Мария Вукашинови като последно пето дете, единствено момче. Приема св. Кръщение на третия ден след своето раждане. От детска възраст е възпитан религиозно-нравствено. Расте като будно дете и от малък проявява своите музикални способности. Неговата майка Мария е кърмила сина си пет години. Тя го е научила на много народни песни и предала първите уроци по гъдулка. Като малък му е направила първата импровизирана гъдулка (вързала е на една дъска, с дупка в средата, три тънки жички и сложила под дупката консервена кутия за резонатор). Основното си седемгодишно образование о. Кръстан получава в родното си село. На 12 годишна възраст му е подарена първата истинска гъдулка.

По Божии промисъл през 1950 г. постъпва в Софийската духовна семинария „Св. Иван Рилски“, която завършва с отличие през 1955 г. Същата година е приет за студент в Духовната академия „Св. Климент Охридски“, която завършва през 1959 г.

На 3 юли 1955 г. в храм „Успение Богородично“ с. Железница се венчава със своята избраница Еленица Стоянова (р. 1934 г.) от същото село.

От есента на 1959 г. до есента на 1960 г. отбива военната си служба в гр. Гоце Делчев.

На 2 април 1961 г. е ръкоположен за дякон, а 5 дни по-късно, на 7 април (Св. Благовещение) в храм „Св. София“ - за свещеник от Левкийския епископ Партений.

От април 1961 г. до 30 юни 1965 г. е изпратен като енорийски свещеник в с. Студена, Пернишко. От 1 юли 1965 г. до 31 декември 1979 г. е енорийски свещеник и председател на църковното настоятелство при храм „Св. Николай Софийски“. Тук на 17 май 1976 г. (на храмовия празник) е отличен от епископ Партений с офикията „протоiereй“.

От 1978 г. до 22 ноември 1986 г., освен енорийското служение, изпълнява със същата ревност и длъжността епархийски съветник при Софийската св. митрополия.

От 1 януари 1980 г. до 22 ноември 1986 г. е преместен на служение в столичния катедрален храм „Св. Неделя“, като последната една година е и председател на църковното настоятелство. На храмовия празник – 7 юли 1980 г. е отличен с офикията „иконом“ на БПЦ от Българския патриарх и Софийски митрополит Максим.

По предложение на Акронски и Ню-Йоркски (сега на САЩ, Канада и Австралия) митрополит Йосиф и по решение на Св. Синод на БПЦ на 22 ноември 1986 г. по достойнство е изпратен на енорийска служба в Българската епархия в Америка, като четири и половина години е на служение в Акрон, щата Охайо и една година в Ню-Йорк при митрополит Йосиф в храм „Св. Кирил и Методий“.

По предложение на ст. ик. проф. Благой Чифлянов на 22 май 1992 г. е избран за енорийски свещеник при Македоно-Българската църква „Св. Троица“ в гр. Торонто, Канада. На 19 юли 1998 г., по време на епархийския събор в Торонто, е награден с офикията „ставрофорен иконом“. Това свое забележително служение сред българите зад граница, което включва не само изрядно

свещенодействие, но и непринудено, с голяма любов общуване извън храма, изпълнява до 1 април 2013 г., когато малко по-късно, на 29 май, се завръща заедно със своята съпруга в Родината.

Въпреки напредналата си възраст о. Кръстан, по думите на Псалмопевица: „Ревността за Твоя дом ме яде“ (Пс. 68:10) и още „Ще пея на моя Бог, докле съществувам“ (Пс. 103:33), вземаше участие в богослужбите както в столицата, така и в своето родно село. Ст. ик. Кръстан Вукашинов беше известен и със своя бодър дух. Той има благодатни трудове не само като ревностен свещенослужител, но и като талантлив проповедник, автор на разкази и стихотворения с църковна тематика и още като изкусен певец и гъдулар – изявен представител на българския автентичен фолклор.

Няколко дни преди да се престава в Господа о. Кръстан прие св. Причастие. Бог да го прости!